Marianne - Štědroň Jiří

Marianne, proč tvář si zakrýváš tím závojem
teď jen co je Marianne.
Najednou směješ se a pak pláčeš vzápětí.
Řekni co je ti, Marianne.

Růžová, bledoucí se rychle promění,
bláhová, já znám to tajné znamení.
Vím, co tě ze spánku probouzívá,
vím, proč si teď náhle tak bujná i lenošivá.

Marianne, proč celá zkřehlá koukáš z okna ven,
už je dávno den, Marianne.

Marianne,
růžová, bledoucí se rychle promění,
bláhová, já znám to tajné znamení.
Vím, co tě ze spánku probouzívá,
vím, proč si teď náhle tak bujná i lenošivá.

Marianne, před domem stojí s kytkou mladý muž,
no tak spěchej už, Marianne.